

У Х В А Л А
ВЕЛИКОЇ ПАЛАТИ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 45 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 23 Закону України „Про Державне бюро розслідувань“

м. К и ї в
26 вересня 2019 року
№ 36-у/2019

Справа № 1-236/2019(5380/19)

Велика палата Конституційного Суду України у складі суддів:

Тупицького Олександра Миколайовича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Завгородньої Ірини Миколаївни,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колісника Віктора Павловича – доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,
Лемака Василя Васильовича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Мойсика Володимира Романовича,
Первомайського Олега Олексійовича,
Саса Сергія Володимировича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням 45 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 23 Закону України „Про Державне бюро розслідувань“

від 12 листопада 2015 року № 794–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 6, ст. 55).

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Велика палата Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Суб'єкт права на конституційне подання – 45 народних депутатів України – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), положення частини першої, пункту 1 частини третьої статті 11, частини другої (за конституційним поданням – пунктів 1, 3 частини другої) статті 23 Закону України „Про Державне бюро розслідувань“ від 12 листопада 2015 року № 794–VIII (далі – Закон) у частині закріплення повноважень Президента України призначати на посаду Директора Державного бюро розслідувань (далі – Бюро), визначати трьох членів комісії з проведення конкурсу на зайняття посад Директора Бюро, його першого заступника й заступника та інформування Директором Бюро Президента України з основних питань діяльності Бюро та його підрозділів, про виконання покладених на них завдань, а також подання Президенту України щорічного письмового звіту про діяльність Бюро за попередній рік.

Автори клопотання стверджують, що зазначені положення Закону не відповідають статтям 1, 6, 8, 19, 85, 92, 106, 116 Конституції України.

На думку народних депутатів України, стаття 106 Конституції України, яка містить вичерпний перелік повноважень Президента України, не передбачає призначення ним керівників центральних органів виконавчої влади (у тому числі директора Бюро), членів конкурсної комісії з відбору керівників

будь-яких центральних органів виконавчої влади, а також здійснення Президентом України контролю за роботою таких органів виконавчої влади, спрямування і координації їх діяльності.

2. Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України Ухвалою від 10 вересня 2019 року відкрила конституційне провадження у справі в частині відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої, пункту 1 частини третьої статті 11 Закону, а в частині відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 23 Закону відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 3 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим цим законом.

3. Велика палата Конституційного Суду України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з відмовою Першою колегією суддів Першого сенату Конституційного Суду України у відкритті конституційного провадження у справі в частині відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 23 Закону, виходить з такого.

Відповідно до частини третьої статті 51 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному поданні щодо конституційності акта (його окремих положень) зазначаються акт (його конкретні положення), що належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити акт (його окремі положення), а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності акта (його окремих положень).

Суб'єкт права на конституційне подання, стверджуючи, що положення частини другої статті 23 Закону суперечать Конституції України, посилається

на Конституцію України, закони України, рішення Конституційного Суду України та висловлює припущення на основі довільної інтерпретації Основного Закону України, що не може вважатися обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності у розумінні частини третьої статті 51 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Конституційний Суд України неодноразово наголошував, що цитування приписів Конституції України, наведення змісту положень законів та юридичних позицій Конституційного Суду України без наведення аргументів невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018, від 24 травня 2018 року № 24-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018).

Отже, є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі у цій частині згідно з пунктом 3 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 35, 50, 51, 52, 62, 66, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 52 Регламенту Конституційного Суду України Велика палата Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 45 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 23 Закону України „Про Державне бюро розслідувань“ від 12 листопада

2015 року № 794–VIII на підставі пункту 3 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим цим законом.

2. Ухвала Великої палати Конституційного Суду України є остаточною.

**ВЕЛИКА ПАЛАТА
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**